

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/117/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010206
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2319010206.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Jozefa Piknu v trestnej veci obžalovaného W. Y., pre pokračovací zločin lúpeže podľa ustanovenia § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa ustanovenia § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.09.2019 v Trnave, prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Galante zo dňa 24.04.2019, sp. zn. 1T/20/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/20/2019 zo dňa 24.04.2019 bol obžalovaný W. Y. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa ustanovenia § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa ustanovenia § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 16.09.2018 v presne nezistenom čase v obci F. vytlačením vchodovej brány sa dostal na riadne oplotený a uzamknutý pozemok rodinného domu č. XXX, v ktorom býva poškodená A. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. č. XXX, následne zaklopal na vchodové dvere rodinného domu, pričom po ich otvorení poškodenu A. Y., túto vo dverách sotil, a tak sa dostal do priestorov rodinného domu, kde poškodenej povedal, že má dlh na elektrike vo výške 400 eur a následne poškodenú v snahe získať od nej peniaze sácal po miestnostiach rodinného domu, taktiež ju držal za ošatenie a takto sa s ňou presúval do ostatných priestorov rodinného domu, pričom si z vitríny, nachádzajúcej sa v kuchyni rodinného domu, vybral čiernu kabelku, v ktorej sa nachádzala peňaženka poškodenej, z ktorej vybral finančnú hotovosť vo výške 75 eur a potom z jednej z izieb rodinného domu zobral dva ozdobné keramické taniere po okrajoch pozlátané v hodnote 25 eur a súpravu keramickej čajovej šálky s tanierikom, ktoré boli po okrajoch taktiež pozlátané, v hodnote 15 eur, načo rodinný dom opustil, čím poškodenej A. Y. spôsobil škodu v celkovej výške 115 eur,

2/ dňa 23.09.2018 v čase okolo 11.45 hod. v obci F. vytlačením vchodovej brány sa dostal na riadne oplotený a uzamknutý pozemok rodinného domu č. XXX, v ktorom býva poškodená A. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. č. XXX, následne rozbil sklenú výplň okna, vyliezol na smetnú nádobu a takto sa cez okno dostal do priestorov rodinného domu, kde poškodenú schmatol a sácal, aby mu táto vydala peniaze, takto sa s poškodenu presunul do kuchyne, kde z vitríny vybral čiernu kabelku, v ktorej mala poškodená peňaženku, z ktorej vybral finančnú hotovosť vo výške 175 eur, poškodenej tiež vzal mobilný telefón zn. NOKIA TA-1030, IMEI: 357314084226855 s batériou bez karty operátora v hodnote 60 eur, pričom poškodená mu zároveň vydala krížik zo žltého kovu v hodnote minimálne 30

eur a medailónik s portrétom sv. Fatimy v hodnote minimálne 50 eur, následne odomknutím vchodových dverí opustil rodinný dom, čím poškodenej spôsobil škodu v celkovej výške 315 eur.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému :

Podľa § 188 odsek 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 odsek 2, § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4, § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona úhrnný i súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/37/2018 zo dňa 7.11.2018, právoplatný 07.11.2018 ako i všetky ďalšie rozhodnutie na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť uhradiť spôsobenú škodu poškodenej A. Y., nar. XX.XX.XXXX v W., bytom F. č. XXX v celkovej výške 430,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodenú A. Y. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 198-203 spisu.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti sa cíti byť vinným. Okresný súd po splnení zákonných podmienok v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku a vzhľadom aj na stanovisko prokurátorky, uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný doznal k žalovanej trestnej činnosti sa nevykoná, vykoná sa dokazovanie iba ohľadne výroku o treste a náhrade škody.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že pri úvahe o treste prihliadol na ustanovenie § 34, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 odsek 2, § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4, § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona. Vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorý je z miesta bydliska všeobecne hodnotený, doposiaľ bol 1-krát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/37/2018 zo dňa 07.11.2018, právoplatného dňa 07.11.2018 pre drogovú trestnú činnosť, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 rokov. Z výpisu evidencie priestupkov vyplýva, že bol v minulosti 17-krát priestupkovo prejednávaný, prevažne išlo o porušovanie pravidiel cestnej premávky, v jednom prípade bol postihnutý aj za narušenie občianskeho spolunažívania.

Pri úvahe o výmere trestu, predovšetkým okresný súd zobral do úvahy učené vyhlásenie obžalovaného o vine. Vyhlásenie viny obžalovaným je neodvolateľné, zakladá možný zákonný postup pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona.

Pri znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby taktiež zobral do úvahy aj trestnoprávnu minulosť obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť. Okrem toho poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na postoj obžalovaného, na okolnosti trestnej činnosti a s poukazom na jeho osobu mu uložil úhrnný i súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pre výkon ktorého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd zároveň súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/37/2018 zo dňa 07.11.2018, právoplatný dňa 07.11.2018, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri ukladaní trestu použil zásadu vyjadrenú v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona. Z uvedeného dôvodu sadzba podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona nebola upravená podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona (zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu), pretože súd ukladal trest za súčasného zvýšenia hornej hranice trestnej sadzby podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona. Nevzhladol na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, nakoľko tá skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, ktorá by odôvodňovala použitie § 37 písm. h/ Trestného zákona, bola zohľadnená už pri aplikácii § 41 odsek 2 Trestného zákona, čo v zmysle § 38 odsek 1 Trestného zákona vylučuje jej opätovnú aplikáciu. Podľa názoru okresného súdu trest musí byť úmerný spáchanému trestnému činu, čo tvorí zásadu proporcionálnosti trestu. Účel trestu nie je možné vykladať iba represívne. Trest predovšetkým tvorí prevýchovu páchatel'a a jeho úlohou je prinútiť páchatel'a k rešpektovaniu zákonov a vrátiť ho do spoločnosti. Z toho dôvodu mal za to, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne, dostatočne spĺňa účel trestu a zároveň dostatočne zabezpečuje ochranu spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Takto uložený trest je podľa okresného súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej aj individuálnej prevencie.

Okresný súd v závere poukázal na návrh trestu intervenujúcej prokurátorky, ktorá s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona v záverečnej reči nenavrhol pri ukladaní trestu použiť ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, z dôvodu neprimeranej prísnosti.

Pokiaľ ide o spôsobenú škodu, okresný súd zaviazal obžalovaného uhradiť spôsobenú škodu poškodenej A. Y. v celkovej výške 430 Eur. Nakoľko si poškodená uplatnila náhradu škody nad rámec zadováženého odborného vyjadrenia, poškodenú so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku (č.l. 196 spisu) zahlásil odvolanie okresný prokurátor.

Obžalovaný a obhajca obžalovaného sa na hlavnom pojednávaní vzdali práva na podanie odvolania.

V písomnom odôvodnení zahláseného odvolania v rozsahu (č.l. 205-206 spisu) okresný prokurátor uviedol, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste a to z dôvodu, že okresný súd pochybil, keď nedostatočne vyhodnotil spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a za konanie právne kvalifikované ako pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, zo spáchania ktorých bol obžalovaný napadnutým rozsudkom uznaný vinným, mu uložil nepodmienečný trest odňatia pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 6 rokov.

Podľa názoru prokuratúry je uložený trest neprimerane mierny s ohľadom na všetky okolnosti prípadu. Obžalovaný naplnil okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby, keďže zločin lúpeže spáchal na chránenej osobe, a to na osobe vyššieho veku, ktorú si obžalovaný z dôvodu jej zraniteľnosti vedome vytipoval, čo pri výsluchu potvrdil samotný obžalovaný, a prečin porušovania domovej slobody spáchal prekonaním prekážky, ktorá mala zabrániť vniknutiu do obydlia.

Okresný súd sa pri určovaní výmery trestu jednoznačne zameril len na tie okolnosti, ktoré svedčia v prospech obžalovaného, opomenul však prihliadnuť aj na ďalšie okolnosti prípadu, ktoré sú z hľadiska určenia výmery trestu relevantné a síce skutočnosť, že obžalovaný sa konania dopustil voči chránenej osobe, osobe vyššieho veku, ktoré sú práve pre jej bezbrannosť vedome vytipoval, čo vo svojej výpovedi v prípravnom konaní potvrdil sám. Vo svojom protispoločenskom konaní pokračoval, keďže k prvému útoku z jeho strany došlo dňa 16.09.2018 a k druhému dňa 23.09.2018, čiže násilie, ktorého sa dopustil voči poškodenej, ktorá je teda chránenou osobou, nebolo len jednorázovou záležitosťou.

Z odpisu registra trestov obžalovaného pritom vyplýva, že v jeho prípade sa jedná o osobu, ktorá bola v minulosti 2-krát súdne trestaná a v jednom prípade aj právoplatne odsúdená za drogovú trestnú činnosť. U obžalovaného sa jedná o konzumenta drog, ktorý sa pravdepodobne aj takýmto spôsobom, t.j. trestnou činnosťou majetkovej a násilnej povahy, snaží zabezpečiť prostriedky na nákup drog, uvedenú skutočnosť však okresný súd pri posudzovaní osoby obžalovaného nezohľadnil.

Pri určovaní výmery trestu okresný súd zároveň nesprávne vychádzal z rovnováhy medzi poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, keď zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, hoci v danom prípade mal zohľadniť aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona. Argument súdu, že na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona nemohol prihliadnuť, nakoľko skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, už bola zohľadnená pri aplikácii § 41 odsek 2 Trestného zákona v danom prípade neobstojí, keďže obžalovaný bol už len v tejto veci uznaný vinným zo spáchania dvoch trestných činov, a to jednak zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona a jednak z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, a použitie ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona je preto z hľadiska možnosti zohľadnenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona irelevantné. Obžalovanému totiž v danej veci možno pričítať spáchanie viacerých trestných činov bez ohľadu na skutočnosť, že sa mu ukladá súhrnný trest.

Ďalej prokurátor poukázal na návrh prednesený na okresnom súde, kedy navrhoval uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd však na tento navrhovaný trest neprihliadol napriek tomu, že prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rozpätí od 8 rokov a 8 mesiacov do 16 rokov.

V závere navrhol, aby krajský súd ako odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a to v zmysle ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol rozsudkom a uložil obžalovanému za spáchaný trestný čin primeraný a spravodlivý trest, a to trest odňatia slobody, ktorý bude uložený aspoň v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril k zdôvodneniu odvolania okresného prokurátora v rozsahu č.l. 209 spisu keď uviedol, že obžalovaný sa pri prvom výsluchu priznal, oľutoval spáchanie trestného činu, ospravedlnil sa poškodenej a ihneď po vyhlásení rozsudku prijal trest. Trest uložený súdom I. stupňa je postačujúci na zabezpečenie ochrany spoločnosti. Vzhľadom na uvedené navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný, jeho obhajca ako aj prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave.

Na verejnom zasadnutí prokurátor zotrval na podanom odvolaní a navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť vo výroku o treste a uložiť prísnejší nepodmienečný trest.

Obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomne podaného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a navrhol odvolanie zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa k spáchanej trestnej činnosti priznal, oľutoval svoju vinu, v budúcnosti sa nechce dostať do rozporu so zákonom. Táto väzba bola pre neho ponaučením do budúcnosti. Má 3 deti, chce sa o ne starať, deti potrebujú dvoch rodičov, so svojou rodinou počas väzby kontakt udržiava.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len "odvolací súd" - § 315 Trestného poriadku) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 odsek 1 Trestného poriadku), bolo podané včas, v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou (§ 307 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku), a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúma iba len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ak i správnosť postupu konania, predchádzajúceho

napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré sice odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd preskúmaním obsahu spisového materiálu ako i podaného opravného prostriedku a zistil :

- prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 15.02.2019 pod č. 2 Pv 374/18/2202-23 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na W. Y. pre pokračovací zločin lúpeže podľa ustanovenia § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona;

- obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 24.04.2019 (č.l. 192-196 spisu) urobil v zmysle § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku v bode 1/, 2/ obžaloby, následne okresný súd pristúpil k výsluchu obžalovaného o okolnostiach uvedených v § 257 odsek 5 Trestného poriadku a po zistení stanoviska prokurátora a tichej porade senátu v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je zo žalovanej trestnej činnosti t.j. pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v bode 1/, 2/ obžaloby sa v plnom rozsahu cíti byť vinný, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu ako sa obžalovaný doznal k spáchanej činnosti súd nevykoná dokazovanie, dokazovanie vykoná iba ohľadom výroku o treste a škode;

- následne okresný súd na hlavnom pojednávaní prečítal listinné dôkazy a to vyjadrenie poškodenej z č.l. 63, odborné vyjadrenie č.l. 127, 130, 134, relácie na obžalovaného č.l. 148-158 a oboznámil spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/37/2018

K rozsudku súdu I. stupňa všeobecne :

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného a poučenie obžalovaného podľa § 257 odsek 2 Trestného poriadku ako aj odvolanie okresného prokurátora smerujúce proti výroku o treste krajský súd preskúmal odvolanie okresného prokurátora len v rozsahu uloženého trestu.

K uloženému trestu

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

K osobe obžalovaného :

- je bez pracovného pomeru, nemá žiadny príjem, je nemajetný,
- má družku a tri maloleté deti vo veku 3,7 a 6 - ročné,
- z ústrednej evidencie priestupkov MV SR č.l. 147-149 vyplynulo, že bol 17-krát priestupkovo prejednávaný od roku 2013 prevažne pre priestupky na úseku dopravy,
- zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky č.l. 153 vyplynulo, že ako uchádzač o zamestnanie bol evidovaný od 15.05.2006 do 05.11.2006, nepoberá ani nepoberal pomoc v hmotnej núdzi ani štátom sociálne dávky,
- zo správy obce F. vyplynulo, že do aktivačných prác v obci sa nezapojil, nebol posudzovaný komisiou verejného poriadku, pochádza zo sociálne slabšej rodiny, v rodine mali spory medzi súrodencami,
- zo správy sociálnej poisťovne vyplýva, že nie je vedený v informačnom systéme sociálnej poisťovne ako žiadateľ o dávku v nezamestnanosti, nie je vedený ani ako poberateľ nemocenských a dôchodkových dávok
- z registra trestov vyplynulo, že má 2 záznamy : prvýkrát sa dostal do rozporu so zákonom v roku 2006, kedy Okresnou prokuratúrou Galanta bolo trestné stíhanie podmienene zastavené a to rozhodnutím zo dňa 08.06.2006 sp. zn. 2 Pv 126/2006, v skúšobnej dobe sa osvedčil, stíhaný bol podľa § 171 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 07.11.2018 sp.

zn. 27T/37/2018 bol odsúdený podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005, rozsudok nadobudol právoplatnosť 07.11.2018 a bol mu uložený trest odňatia slobody na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov s probačným dohľadom, obmedzením zákazu požívania omamných látok a povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku.

V dôvodoch rozsudku okresný súd dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť v súlade s § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa a oľutoval spáchanie trestného činu), nesprávne však aplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona. Správne vyhodnotil vyhlásenie obžalovaného ako okolnosť na použitie mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ustanovenia §39 ods.2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona a dolnú hranicu znížil o jednu tretinu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Nakoľko súd I. stupňa odsudzoval obžalovaného za trestný čin (spáchaný dňa 16.9.2019 a 23.9.2019), ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok OS Galanta sp.zn.2T37/2018 zo dňa 07.11.2018, právoplatný dňa 07.11.2018) správne uložil obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, čím pri ukladaní trestu zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestných činov z nich najprísnejšieho o jednu tretinu a správne zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn.2T37/2018 zo dňa 7.11.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rok v sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods.2 Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela

d) v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu,

Podľa § 39ods. 4) Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaným dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať 25 rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 odsek 1 odsek 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 38 ods.7 Trestného zákona, ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprimerane prísne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Okresný súd nepochybil ani tým postupom, keď obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolačný súd poukazuje na pochybenia okresného súdu pri ukladaní trestu, ktoré však neviedli odvolací súd k zmene výšky uloženého trestu to :

· okresný súd nesprávne aplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona.

Obžalovanému nebolo možné pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona pretože v prípade rozhodnutia Okresnej prokuratúry Galanta zo dňa 08.06.2006 sp. zn. 2 Pv 126/2001 sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený a na toto odsúdenie nemožno prihliadať pri ukladaní trestu. Rovnako I. stupňový súd nemohol prihliadnuť na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 07.11.2018 sp. zn. 27T/37/2018, nakoľko okresný súd ukladal vo vzťahu k tomuto odsúdeniu za jeho súčasného zrušenia čo do výroku o treste súhrnný trest, keďže sa jednalo o viacčinný súbeh a nebola splnená podmienka, že páchatel' už bol pred spáchaním trestného činu právoplatne odsúdený pre akýkoľvek iný trestný čin.

Za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona možno považovať predchádzajúce odsúdenie páchatel'a - všeobecnú recidívu t.j. odsúdenie pre akýkoľvek iný trestný čin alebo špeciálnu recidívu trest odsúdenia pre rovnaký trestný čin pre aký je páchatel' znova odsúdený. V danom prípade však vzhľadom k ukladaní súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 07.11.2018 sp. zn. 27T/37/2018 nejde o recidívu preto nie je možné aplikovať uvedenú priťažujúcu okolnosť. Skutočnosť, že okresný súd aplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona sa v konečnom dôsledku prejavilo i v nesprávnom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností kedy pri nepriznaní priťažujúcej okolnosti by prevažovali poľahčujúce okolnosti v súlade s § 38 odsek 3 Trestného zákona.

· k uloženie úhrnného a súhrnného trestu :

I. Ak ide o spáchanie dvoch trestných činov v reálnom súbehu prerokovaných v dvoch samostatných súdnych konaniach v prípade ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súd vo výroku o treste neuvedie, že sa tento trestný čin ukladá aj ako úhrnný, lebo súhrnný trest sa ukladá podľa zásad trestu úhrnného, ktorého uloženie by bolo aktuálne vtedy, ak by sa viedlo spoločné konanie v súdnej fáze trestného stíhania o oboch skutkoch. Vždy však uvedie či súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona ukladá s použitím § 41 odsek 1 alebo § 41 odsek 2 Trestného zákona (zbierka stanovísk NS SR a rozhodnutí SR 1/2013, stanovisko č. 7).

Okresný súd nadbytočne uviedol vo výroku o treste „...na úhrnný i súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov,“ keď mal uviesť iba „ na súhrnný trest“, a to s poukazom na vyššie citované stanovisko Najvyššieho súdu SR.

K dôvodom odvolania okresnej prokuratúry:

· k nepoužitíu priťažujúcej okolnosti podľa ustanovenia § 37 písm. h/ Trestného zákona

Pojem viac v spojení viac trestných činov v § 37 písm. h/ Trestného zákona a 2 a viac v slovnom spojení „dva a viac trestných činov“ v § 41 odsek 1 Trestného zákona, so synonymom a ustanovenie § 37 písm. h/ Trestného zákona je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za priťažujúcu okolnosť spáchania viac ako jedného trestného činu.

Spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou *nebis in dem* vyjadrenú v § 38 odsek 1 Trestného zákona nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby pričom môže ísť o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti trestného zákona (§41 odsek 2 Trestného zákona, stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR prijaté dňa 14.06.2010 sp. zn. Tpj. 104/2006.

Okresný súd správne neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona. Podľa súdnej praxe ak je obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody vo vyššej trestnej sadzbe podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona nemožno okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov hodnotiť zároveň ako priťažujúcu v zmysle § 37 písm. a/ Trestného zákona, lebo by tak došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na vyššie uvedené stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR prijatej dňa 14.06.2010 sp. zn. Tpj. 104/2009.

· k námietke, že okresný súd neprihliadol, že skutok bol spáchaný na chránenej osobe krajský súd uvádza, že vek poškodenej (teda chránenej osobe) sa premieta už do prísnejšej právnej kvalifikácie podľa § 188 odsek 2 písm. d/ Trestného zákona.

· k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods.2 písm. d/ , odsek 4 Trestného zákona:

Súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova).

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v zierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017).

Odvolací súd uvádza, že postup súdu I. stupňa bol správny, keď po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine pristúpil na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste a to s poukazom na vyššie uvedené Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44.

· k výške uloženého trestu :

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na je o výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných čin trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolačný súd uvádza, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie spoločnosťou.

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú.

Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu aj individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13.05.2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestu a to jednak pri zásadách ukladania trestov jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 odsek 1 Trestného zákona) a vymedzenia okolností na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona). Tieto okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri ukladaní trestu, dostatočne zdôvodnil I. stupňový súd v napadnutom rozsudku a odvolací súd sa s nimi stotožňuje bez toho, aby ich opakovane aj v tomto rozhodnutí. Odvolací súd len dopĺňa, že ide o 31 ročného obžalovaného, ktorý má 3 maloleté deti, ktoré budú neprítomnosťou svojho otca postihnuté. Uložený trest vo výške 6 rokov spĺňa podmienky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie

Pri preskúvaní výroku o treste odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu, pomery obžalovaného, následok, mieru zavinenia, jeho predchádzajúci život ale i postoj, ktorý pred súdom zaujal, mieru poľahčujúcich okolností považuje trest uložený súdom I. stupňa vo výmere 6-tich rokov za primeraný a dostatočný na jeho nápravu.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam krajský súd konštatuje, že nezistil žiadny relevantný dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku preto odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.